

Arrest

nr. 218 421 van 18 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2018 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat G. GASPART en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing inzake eerste verzoeker (E.) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, E., heeft de Colombiaanse nationaliteit. U bent geboren op 14 mei 1989 in de stad Envigado in de provincie Antioquia in Colombia. U woonde in Envigado met uw ouders en zus tot uw vertrek uit Colombia op 25 januari 2018. Uw ouders hebben een bar in Envigado. U bent niet gehuwd maar heeft sinds 2010 een relatie met K. (CGVS 18 12629). U behaalde een masterdiploma internationale betrekkingen en marketing in december 2015.

Meteen nadat u uw diploma behaalde, in december 2015, opende u samen met uw partner K. de bar BarkLOP in de wijk El Dorado in Envigado. U werkte samen met K. in BarkLOP tot februari 2017. U en K. gingen elders werken en een vriend J.E. hield de bar ondertussen voor jullie open. U ging aan de slag als administratief bediende bij de pizzeria Papa Johns op drie locaties: Envigado, Medellin en Poblado. Bij Papa Johns werkte u tot december 2017, tot jullie vertrek uit Colombia. K. werkte in deze zelfde periode in het restaurant Burdo in Poblado. In mei 2017 verkochten jullie BarkLOP aan A..

In december 2015 openden u en uw vriendin K. de bar BarkLOP in de wijk El Dorado die jullie kochten voor 12 miljoen pesos (3403 euro). De zaak ging goed tot bendeleden van Los Chachos meerdere malen per week in jullie bar kwamen drinken, er de mensen afschrikten en niet betaalden voor hun verbruik. In februari 2016 vroegen zij jullie 5 miljoen pesos (1418 euro) per maand in ruil voor bescherming. Sindsdien kregen jullie geregeld (doods)bedreigingen. De bendeleden eisten het maandelijkse bedrag van 5 miljoen pesos en alle achterstallige betalingen. In februari 2017 besloten jullie ander werk te zoeken om aan de bedreigingen te ontsnappen. Jullie vriend J.E. hield ondertussen de bar open voor jullie. Jullie kwamen er zeer zelden voor de contacten met de leveranciers. J.E. vertelde jullie dat de bendeleden nog steeds in de bar aanwezig waren maar hij ontving geen bedreigingen. In mei 2017 verkochten jullie de zaak door voor 15 miljoen pesos (4254 euro). In september 2017 werd u een drietal keer bedreigd door Los Chachos in de nabijheid van uw nieuwe werk. Ook uw vriendin K. werd in dezelfde maand een drietal keer bedreigd. De laatste keer dat jullie in aanraking kwamen met Los Chachos waren jullie samen en dreigden zij ermee K. te vermoorden en haar lichaamsdelen een voor een op te sturen als jullie geen 70 miljoen pesos betaalden. Jullie vroegen uitstel tot februari 2018 om het bedrag te betalen. Vervolgens begonnen jullie een vertrek uit Colombia te plannen. In oktober vonden jullie goedkope vliegtuigtickets naar Spanje. Jullie werkten nog tot december 2017 in Papa Johns en Burdo en vertrokken op 25 januari 2018 naar Spanje. Jullie verbleven een maand in Frankrijk en onderzochten de mogelijkheden om jullie verblijf te verlengen. Omdat jullie er geconfronteerd werden met racisme besloten jullie door te reizen naar België waar jullie arriveerden op 28 februari 2018 en een verzoek om internationale bescherming indienden op 12 maart 2018.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten voor: origineel paspoort (origineel), identiteitskaart (origineel), certificaat van Kamer van Koophandel (kopie), document belastingen Envigado (kopie), telefoonfactuur van de bar van VZ (kopie), verkoopsakte van de bar van VZ (kopie) en 9 foto's (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

De verklaringen van u en uw partner K. (CGVS 1812629) over de gebeurtenissen en bedreigingen die de rechtstreekse aanleiding zouden hebben gevormd tot uw vertrek uit Colombia zijn niet geloofwaardig.

U verklaart dat u vanaf februari 2016 voor het eerst werd aangesproken door de bende Los Chachos in de bar BarkLOP van u en uw partner K. en dat zij 5 miljoen pesos per maand vroegen in ruil voor bescherming (CGVS 1812630 pp.6-8). Jullie betaalden voor de eerste twee maanden, maar betaalden sindsdien niets meer aan de bendeleden (CGVS 1812630 pp.6). Los Chachos kwamen nochtans meerdere malen per week in jullie bar om er te drinken en zij uitten regelmatig bedreigingen. Al vanaf april 2016 bedreigden ze jullie met de dood (CGVS 1812630 p.9). Het is weinig aannemelijk dat jullie in deze context van voortdurende bedreigingen nog tot februari 2017 zes dagen op zeven in de bar bleven werken zonder iets te betalen en dat de bendeleden enkel bedreigingen bleven uiten zonder verdere

acties te ondernemen (CGVS 1812630 pp.5,9,10). Jullie maakten in het begin een winst van 5 tot 8 miljoen en later 2 à 3 tot 4 miljoen per maand (CGVS 1812630 p.8; CGVS K. 1812629 p.5). Hoewel het begrijpelijk is dat u zoals u verklaart de bedoeling had om inkomsten te genereren in plaats van schulden, is het opmerkelijk dat u niets van uw winst betaalde aan de bende en evenmin pogingen ondernam om geld te verzamelen via andere wegen, bv. via vrienden of familie, en niets betaalde sinds februari 2016, noch pogingen daartoe ondernam (CGVS 1812630 p.10; CGVS K. 1812629 pp.9-10). Ook na de verkoop van het pand in mei 2017 aan 15 miljoen pesos, betaalden jullie geen stuk van jullie schulden af maar zetten jullie dit geld op jullie spaarrekening (CGVS K. 1812629 p.3). Nochtans hoorden jullie van J.E., de vriend die de bar voor jullie openhield, dat Los Chachos er nog steeds kwamen om te tonen dat ze jullie niet met rust zouden laten en dat ze jullie in september nog verschillende keren kwamen bedreigen op jullie nieuwe werkplaatsen buiten Envigado (CGVS 1812630 p.7; CGVS K. 1812629 pp.8,10). Het is weinig aannemelijk dat jullie niet meer pogingen deden om een deel van de schulden in te lossen ondanks deze harde (doods)bedreigingen. Ook is het weinig overtuigend dat de bendeleden ondanks het feit dat u niets betaalde van april 2016 tot september 2017 bedreigingen bleven uiten zonder verder acties te ondernemen, behalve dan dat ze verzaakten hun consumpties te betalen en glazen braken (CGVS K. 1812629 p.9). Bij de laatste bedreiging op de terugweg van het werk van uw vriendin K. lieten ze jullie zelfs opnieuw vertrekken met de belofte dat jullie in februari 2018 jullie achterstallige schulden zouden aflossen (CGVS 1812630 p. 6). En toen de deadline van februari 2018 verstreken was, contacteerden zij niemand om het geld alsnog te innen, terwijl de ouders van u en uw vriendin K. in Envigado wonen en uw ouders er zelfs een bar uitbaten (CGVS 1812630 pp.9,11).

U en uw vriendin K. verklaren dat jullie in februari 2017 elders gingen werken en dat jullie in de periode dat de bar te koop stond jullie vriend J.E. de bar lieten openhouden (CGVS 1812630 p.5; CGVS K. 1812629 p.5). Dat jullie, ondanks de veelvuldige bedreigingen, de bar lieten openhouden door iemand die jullie een vriend noemen en met wie u nog steeds contact heeft via What's app, en hem zo ook aan deze bedreigingen blootstelden is al opmerkelijk (CGVS pp.5,12), maar bovendien bleven jullie er ook komen om de contacten met de leveranciers te onderhouden en zaken te regelen (CGVS 1812630 p.11). Gezien u en K. verklaren dat de bendeleden in deze periode naar de bar bleven komen om zo te tonen dat zij nog steeds aanwezig waren en op hun geld wachtten, is het weinig aannemelijk dat jullie geen grotere voorzichtigheid aan de dag legden door er niet meer te komen of door de zaak te sluiten (CGVS 1812630 p.7; CGVS K. 1812629 p.10). Verder is het ook niet geloofwaardig dat jullie na de ultieme bedreiging van september 2018, waarbij jullie gezegd werd dat ze K. zouden doden en haar lichaamsdelen één voor één zouden opsturen, bleven verder werken tot december 2017 op de plaatsen waar zij jullie al meerdere keren kwamen bedreigen en dat jullie pas in oktober tickets kochten voor een vliegreis op 25 januari 2018 omdat deze in promotie waren in plaats van vlugger een veilige situatie op te zoeken (CGVS 1812630 pp. 4-6; CGVS K. 1812629 p.8).

Verder zijn de verklaringen van u en uw partner over de bedreigingen vaag en weinig gedetailleerd. Zo verklaart u dat de bendeleden van Los Chachos jullie kwamen opzoeken nadat jullie de bar hadden verlaten en al elders werkten (CGVS K. 1812629 p.8). Gevraagd naar het aantal keren dat Los Chachos naar het werk van K. in El Poblado gingen om haar daar met de dood te bedreigen, antwoordt u dat u denkt dat het een drietal keer was (CGVS 1812630 p.10). U verklaart verder eerst dat u een drietal keer werd bedreigd op uw nieuwe werkplaats om nadien te verklaren dat Los Chachos nog vier keer langskwamen (CGVS 1812630 pp.6,11). Het is weinig geloofwaardig dat u niet preciezer en met meer stelligheid kunt zeggen hoe vaak u en uw vriendin nog bedreigd werden nadat jullie van werk veranderden. Wanneer K. wordt gevraagd op welke plaats u werd bedreigd tijdens uw werk bij Papa Johns, geeft zij aan dat ze vermoedt dat het in Envigado was en niet op de andere locaties waar u werkte omdat u haar later oppikte op haar werk (CGVS K. 1812629 p.8). Ook hier is het opmerkelijk dat zij niet exacter weet waar u werd bedreigd. Over die keer dat u in de bar een vuurwapen in uw handen kreeg geduwd met de boodschap dat u met dat wapen zou worden gedood verklaart u expliciet dat het om een ongeladen pistool ging. Uw vriendin K. weet echter niet of het geladen was of niet (CGVS 1812630 p.9; CGVS K. 1812629 p.9). Aangezien u wist dat het ongeladen was, is het weinig aannemelijk dat u dit detail niet met uw vriendin zou hebben gedeeld. Tot slot is het opmerkelijk dat u zich niet herinnert of uw vriendin K. in de bar aanwezig was toen u voor het eerst bedreigd werd door de bendeleden van Los Chachos (CGVS 1812630 p.7). Gezien de impact die deze bedreiging moet hebben gehad is het weinig aannemelijk dat u er op dat moment niet bij stilstond of uw vriendin aanwezig was in de bar en dat u ook in de maanden die erop volgden niet van K. zou hebben gehoord of zij op het moment van de eerste bedreiging bij u in de bar was.

Tot slot dient te worden gewezen op jullie erg summier en oppervlakkige kennis over Los Chachos en andere bendes die actief zijn in de regio.

Ondanks de vele afpersingen en bedreigingen door Los Chachos, kunnen jullie zeer weinig informatie geven over deze bende. Hoewel leden van deze bende meerdere avonden per week in jullie bar doorbrachten kent uw vriendin K. enkel ene R. (CGVS K. 1812629 p.6). K. hoorde ook de namen G. en C. noemen, maar kan verder niets over hen vertellen (CGVS K. 1812629 p.6). U verklaart dat u de naam van de baas van Los Chachos niet kent en dat u niet weet hoe de bende georganiseerd is (CGVS 1812630 p.11). Meteen daarna verklaart u dat de naam G. u te binnen schiet, maar u kunt niets meer over hem vertellen (CGVS 1812630 p.11). K. weet niet of er leden van Los Chachos werden veroordeeld in het verleden en verklaart dan te denken van niet omdat Los Chachos macht hebben in de publieke sector (CGVS K. 1812629 p.10). Het is weinig geloofwaardig dat jullie zich op geen enkele manier zouden geïnformeerd hebben over de bende die meermaals per week de avond in jullie bar spendeerde en jullie voortdurend bedreigde over een periode van meer dan anderhalf jaar. Over de algemene aanwezigheid van bendes in Envigado kunnen u en uw vriendin K. evenmin veel vertellen. U verklaart wel dat er verschillende groepen zijn die samen La Oficina de Envigado vormen, maar u noch uw vriendin kent de naam van een andere criminele bende dan Los Chachos (CGVS 1812630 p.8; CGVS K. 1812629 pp.6,7). U kunt evenmin zeggen welke wijken gevaarlijk en welke wijken veilig zijn (CGVS 1812630 p.8). U verklaart dat er in de naburige wijk Itagua problemen zijn met criminele bendes, maar u weet niet wie er actief is (CGVS 1812630 p.8). Aangezien bendes van La Oficina de Envigado overal actief zouden zijn in Envigado en er verantwoordelijk zijn voor afpersingen van winkels en bar, is het niet aannemelijk dat jullie niet beter op de hoogte zijn van de veiligheidssituatie en de aanwezigheid van criminele bendes.

Er wordt omwille van bovenstaande redenen geen geloof gehecht aan de verklaringen van u en uw vriendin K. over de afpersingen en bedreigingen door de bende Los Chachos. Bijgevolg kan de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet u worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Colombia werd het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia" van september 2015 in rekening genomen. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Colombiaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites beoordeeld dient te worden.

Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd onder Uribe en Santos een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg gehad. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar.

Op 7 februari 2017 gingen de vredesonderhandelingen tussen de Colombiaanse overheid en de tweede grootste rebellengroepering, het ELN van start. Het intern gewapend conflict met het ELN bleef evenwel voortduren. Confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en andere rebellengroeperingen vinden nog steeds plaats in diverse regio's van Colombia. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van het FARC, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord uitgebreid zijn.

Zowel uit voornoemde UNHCR Eligibility Guidelines, als uit de COI Focus Republique de Colombia: Situation sécuritaire van juni 2018 blijkt echter duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn.

Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Zo speelt het gewapend conflict tussen de rebellengroeperingen, de NIAG's en de Colombiaanse autoriteiten zich hoofdzakelijk af op het platteland. In andere regio's en in de (groot)steden wordt het geweld gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Te benadrukken valt dat het geweld in de steden slechts in geringe en indirecte mate gelieerd is aan het gewapend conflict. De moorden die in de steden worden gepleegd betreffen bovendien quasi uitsluitend burgers met een specifiek profiel, zoals bijvoorbeeld vakbondsleiders, mensenrechtenactivisten of journalisten. Het geweld in de steden houdt bijgevolg eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie, doch heeft geen uitstaans met art. 48/4, § 2, c Vw. . Voor de toepassing van dit wetsartikel is immers vereist dat er sprake is van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Het gemeenschappelijk crimineel geweld in de Colombiaanse grootsteden kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard is.

Het CGVS ontkent, noch betwist aldus niet dat er nog gewapende confrontaties en veiligheidsincidenten plaatsvinden in Colombia. Echter, omwille van de hierboven beschreven regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Colombia, dient er niet alleen rekening gehouden te worden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Colombia, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Envigado in het departement Antioquia te worden beoordeeld.

Zoals reeds werd vermeld speelt het gewapend conflict tussen de rebellengroepen en de regering zich hoofdzakelijk af op het platteland en wordt het geweld in de (groot)steden, zoals Envigado, vooral gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Colombia complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er burgers in de stad Envigado in het departement Antioquia actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u neergelegde documenten kunnen deze beoordeling niet wijzigen. Uw identiteitsdocumenten bevestigen uw identiteit en nationaliteit, dewelke niet ter discussie staan. Het certificaat van de Kamer van Koophandel (kopie), het document van de belastingen (kopie), de telefoonfactuur (kopie), de verkoopsakte van de bar (kopie) en de 9 foto's (kopie) ondersteunen uw verklaringen dat u en uw vriendin een bar hadden in Envigado maar vormen geenszins een bewijs voor de door u aangehaalde problemen met Los Chachos.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

1.2. De bestreden beslissing inzake tweede verzoekster (K.) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, K., heeft de Colombiaanse nationaliteit. U bent geboren op 21 juli 1989 in de stad Envigado in de provincie Antioquia in Colombia. U woonde in Envigado met uw ouders en broer tot uw vertrek uit Colombia op 25 januari 2018. U bent niet gehuwd maar heeft sinds 2010 een relatie met E. (CGVS 18 12630). U heeft geen kinderen. U behaalde een diploma middelbaar onderwijs in 2005. Nadien oefende u verschillende jobs uit in Envigado tot u in december 2015 samen met uw partner E. de bar BarkLOP opende in de wijk El Dorado in Envigado. U werkte samen met uw partner in de bar tot februari 2017. Toen gingen u en uw partner elders werken en hield een vriend J.E. de bar ondertussen voor jullie open.

U ging aan de slag in het restaurant Burdo in Poblado tot december 2017, kort voor uw vertrek uit Colombia. E. werkte in dezelfde periode als administratief bediende bij de pizzeria Papa Johns op drie locaties: Envigado, Medellin en Poblado. In mei 2017 verkochten jullie BarkLOP aan A..

In december 2015 openden u en uw partner E. de bar BarkLOP in de wijk El Dorado die jullie kochten voor 12 miljoen pesos (3403 euro). De zaak ging goed tot bendeleden van Los Chachos meerdere malen per week in jullie bar kwamen drinken, er de mensen afschrikten en niet betaalden voor hun verbruik. In februari 2016 vroegen zij jullie 5 miljoen pesos (1418 euro) per maand in ruil voor bescherming. Sindsdien kregen jullie geregeld (doods)bedreigingen. De bendeleden eisten het maandelijks bedrag van 5 miljoen pesos en alle achterstallige betalingen. In februari 2017 besloten jullie ander werk te zoeken om aan de bedreigingen te ontsnappen. Jullie vriend J.E. hield ondertussen de bar open voor jullie. Jullie kwamen er zeer zelden voor de contacten met de leveranciers. J.E. vertelde jullie dat de bendeleden nog steeds in de bar aanwezig waren maar hij ontving geen bedreigingen. In mei 2017 verkochten jullie de zaak door voor 15 miljoen pesos (4254 euro). In september 2017 werd u een drietal keer bedreigd door Los Chachos in de nabijheid van uw nieuwe werk. Ook uw vriend E. werd in dezelfde maand een drietal keer bedreigd. De laatste keer dat jullie in aanraking kwamen met Los Chachos waren jullie samen en dreigden zij ermee u te vermoorden en uw lichaamsdelen een voor een op te sturen als jullie geen 70 miljoen pesos betaalden. Jullie vroegen uitstel tot februari 2018 om het bedrag te betalen. Vervolgens begonnen jullie een vertrek uit Colombia te plannen. In oktober vonden jullie goedkope vliegtuigtickets naar Spanje. Jullie werkten nog tot december 2017 in Papa Johns en Burdo en vertrokken op 25 januari 2018 naar Spanje. Jullie verbleven een maand in Frankrijk en onderzochten de mogelijkheden om jullie verblijf te verlengen. Omdat jullie er geconfronteerd werden met racisme besloten jullie door te reizen naar België waar jullie arriveerden op 28 februari 2018 en een verzoek om internationale bescherming indienden op 12 maart 2018.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten voor: origineel paspoort (origineel), identiteitskaart (origineel), certificaat van Kamer van Koophandel (kopie), document belastingen Envigado (kopie), telefoonfactuur van de bar van VZ (kopie), verkoopsakte van de bar van VZ (kopie) en 9 foto's (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Uit uw verklaringen blijkt dat de motieven die aan de basis liggen van uw verzoek om internationale bescherming volledig gebaseerd zijn op de feiten die werden aangehaald door uw partner E. (CGVS 1812630). Omdat in zijn verzoek een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de status van subsidiaire bescherming werd genomen, kan er ook in uw geval geen andersluidende beslissing worden genomen. In hoofde van uw partner E. motiveert het CGVS haar beslissing als volgt:

“De verklaringen van u en uw partner K. (CGVS 1812629) over de gebeurtenissen en bedreigingen die de rechtstreekse aanleiding zouden hebben gevormd tot uw vertrek uit Colombia zijn niet geloofwaardig.

U verklaart dat u vanaf februari 2016 voor het eerst werd aangesproken door de bende Los Chachos in de bar BarkLOP van u en uw partner K. en dat zij 5 miljoen pesos per maand vroegen in ruil voor bescherming (CGVS 1812630 pp.6-8). Jullie betaalden voor de eerste twee maanden, maar betaalden sindsdien niets meer aan de bendeleden (CGVS 1812630 pp.6).

Los Chachos kwamen nochtans meerdere malen per week in jullie bar om er te drinken en zij uitten regelmatig bedreigingen. Al vanaf april 2016 bedreigden ze jullie met de dood (CGVS 1812630 p.9). Het is weinig aannemelijk dat jullie in deze context van voortdurende bedreigingen nog tot februari 2017 zes dagen op zeven in de bar bleven werken zonder iets te betalen en dat de bendeleden enkel bedreigingen bleven uiten zonder verdere acties te ondernemen (CGVS 1812630 pp.5,9,10). Jullie maakten in het begin een winst van 5 tot 8 miljoen en later 2 à 3 tot 4 miljoen per maand (CGVS 1812630 p.8; CGVS K. 1812629 p.5). Hoewel het begrijpelijk is dat u zoals u verklaart de bedoeling had om inkomsten te genereren in plaats van schulden, is het opmerkelijk dat u niets van uw winst betaalde aan de bende en evenmin pogingen ondernam om geld te verzamelen via andere wegen, bv. via vrienden of familie, en niets betaalde sinds februari 2016, noch pogingen daartoe ondernam (CGVS 1812630 p.10; CGVS K. 1812629 pp.9-10). Ook na de verkoop van het pand in mei 2017 aan 15 miljoen pesos, betaalden jullie geen stuk van jullie schulden af maar zetten jullie dit geld op jullie spaarrekening (CGVS K. 1812629 p.3). Nochtans hoorden jullie van J.E., de vriend die de bar voor jullie openhield, dat Los Chachos er nog steeds kwamen om te tonen dat ze jullie niet met rust zouden laten en dat ze jullie in september nog verschillende keren kwamen bedreigen op jullie nieuwe werkplaatsen buiten Envigado (CGVS 1812630 p.7; CGVS K. 1812629 pp.8,10). Het is weinig aannemelijk dat jullie niet meer pogingen deden om een deel van de schulden in te lossen ondanks deze harde (doods)bedreigingen. Ook is het weinig overtuigend dat de bendeleden ondanks het feit dat u niets betaalde van april 2016 tot september 2017 bedreigingen bleven uiten zonder verder acties te ondernemen, behalve dan dat ze verzaakten hun consumpties te betalen en glazen braken (CGVS K. 1812629 p.9). Bij de laatste bedreiging op de terugweg van het werk van uw vriendin K. lieten ze jullie zelfs opnieuw vertrekken met de belofte dat jullie in februari 2018 jullie achterstallige schulden zouden aflossen (CGVS 1812630 p. 6). En toen de deadline van februari 2018 verstreken was, contacteerden zij niemand om het geld alsnog te innen, terwijl de ouders van u en uw vriendin K. in Envigado wonen en uw ouders er zelfs een bar uitbaten (CGVS 1812630 pp.9,11).

U en uw vriendin K. verklaren dat jullie in februari 2017 elders gingen werken en dat jullie in de periode dat de bar te koop stond jullie vriend J.E. de bar lieten openhouden (CGVS 1812630 p.5; CGVS K. 1812629 p.5). Dat jullie, ondanks de veelvuldige bedreigingen, de bar lieten openhouden door iemand die jullie een vriend noemen en met wie u nog steeds contact heeft via What's app, en hem zo ook aan deze bedreigingen blootstelden is al opmerkelijk (CGVS pp.5,12), maar bovendien bleven jullie er ook komen om de contacten met de leveranciers te onderhouden en zaken te regelen (CGVS 1812630 p.11). Gezien u en K. verklaren dat de bendeleden in deze periode naar de bar bleven komen om zo te tonen dat zij nog steeds aanwezig waren en op hun geld wachtten, is het weinig aannemelijk dat jullie geen grotere voorzichtigheid aan de dag legden door er niet meer te komen of door de zaak te sluiten (CGVS 1812630 p.7; CGVS K. 1812629 p.10). Verder is het ook niet geloofwaardig dat jullie na de ultieme bedreiging van september 2018, waarbij jullie gezegd werd dat ze K. zouden doden en haar lichaamsdelen één voor één zouden opsturen, bleven verder werken tot december 2017 op de plaatsen waar zij jullie al meerdere keren kwamen bedreigen en dat jullie pas in oktober tickets kochten voor een vliegticket op 25 januari 2018 omdat deze in promotie waren in plaats van vlugger een veilige situatie op te zoeken (CGVS 1812630 pp. 4-6; CGVS K. 1812629 p.8).

Verder zijn de verklaringen van u en uw partner over de bedreigingen vaag en weinig gedetailleerd. Zo verklaart u dat de bendeleden van Los Chachos jullie kwamen opzoeken nadat jullie de bar hadden verlaten en al elders werkten (CGVS K. 1812629 p.8). Gevraagd naar het aantal keren dat Los Chachos naar het werk van K. in El Poblado gingen om haar daar met de dood te bedreigen, antwoordt u dat u denkt dat het een drietal keer was (CGVS 1812630 p.10). U verklaart verder eerst dat u een drietal keer werd bedreigd op uw nieuwe werkplaats om nadien te verklaren dat Los Chachos nog vier keer langskwamen (CGVS 1812630 pp.6,11). Het is weinig geloofwaardig dat u niet preciezer en met meer stelligheid kunt zeggen hoe vaak u en uw vriendin nog bedreigd werden nadat jullie van werk veranderden. Wanneer K. wordt gevraagd op welke plaats u werd bedreigd tijdens uw werk bij Papa Johns, geeft zij aan dat ze vermoedt dat het in Envigado was en niet op de andere locaties waar u werkte omdat u haar later oppikte op haar werk (CGVS K. 1812629 p.8). Ook hier is het opmerkelijk dat zij niet exacter weet waar u werd bedreigd. Over die keer dat u in de bar een vuurwapen in uw handen kreeg geduwd met de boodschap dat u met dat wapen zou worden gedood verklaart u expliciet dat het om een ongeladen pistool ging. Uw vriendin K. weet echter niet of het geladen was of niet (CGVS 1812630 p.9; CGVS K. 1812629 p.9). Aangezien u wist dat het ongeladen was, is het weinig aannemelijk dat u dit detail niet met uw vriendin zou hebben gedeeld. Tot slot is het opmerkelijk dat u zich niet herinnert of uw vriendin K. in de bar aanwezig was toen u voor het eerst bedreigd werd door de bendeleden van Los Chachos (CGVS 1812630 p.7).

Gezien de impact die deze bedreiging moet hebben gehad is het weinig aannemelijk dat u er op dat moment niet bij stilstond of uw vriendin aanwezig was in de bar en dat u ook in de maanden die erop volgden niet van K. zou hebben gehoord of zij op het moment van de eerste bedreiging bij u in de bar was.

Tot slot dient te worden gewezen op jullie erg summiere en oppervlakkige kennis over Los Chachos en andere bendes die actief zijn in de regio. Ondanks de vele afpersingen en bedreigingen door Los Chachos, kunnen jullie zeer weinig informatie geven over deze bende. Hoewel leden van deze bende meerdere avonden per week in jullie bar doorbrachten kent uw vriendin K. enkel ene R. (CGVS K. 1812629 p.6). K. hoorde ook de namen G. en C. noemen, maar kan verder niets over hen vertellen (CGVS K. 1812629 p.6). U verklaart dat u de naam van de baas van Los Chachos niet kent en dat u niet weet hoe de bende georganiseerd is (CGVS 1812630 p.11). Meteen daarna verklaart u dat de naam G. u te binnen schiet, maar u kunt niets meer over hem vertellen (CGVS 1812630 p.11). K. weet niet of er leden van Los Chachos werden veroordeeld in het verleden en verklaart dan te denken van niet omdat Los Chachos macht hebben in de publieke sector (CGVS K. 1812629 p.10). Het is weinig geloofwaardig dat jullie zich op geen enkele manier zouden geïnformeerd hebben over de bende die meermaals per week de avond in jullie bar spendeerde en jullie voortdurend bedreigde over een periode van meer dan anderhalf jaar. Over de algemene aanwezigheid van bendes in Envigado kunnen u en uw vriendin K. evenmin veel vertellen. U verklaart wel dat er verschillende groepen zijn die samen La Oficina de Envigado vormen, maar u noch uw vriendin kent de naam van een andere criminele bende dan Los Chachos (CGVS 1812630 p.8; CGVS K. 1812629 pp.6,7). U kunt evenmin zeggen welke wijken gevaarlijk en welke wijken veilig zijn (CGVS 1812630 p.8). U verklaart dat er in de naburige wijk Itagua problemen zijn met criminele bendes, maar u weet niet wie er actief is (CGVS 1812630 p.8). Aangezien bendes van La Oficina de Envigado overal actief zouden zijn in Envigado en er verantwoordelijk zijn voor afpersingen van winkels en bar, is het niet aannemelijk dat jullie niet beter op de hoogte zijn van de veiligheidssituatie en de aanwezigheid van criminele bendes.

Er wordt omwille van bovenstaande redenen geen geloof gehecht aan de verklaringen van u en uw vriendin K. over de afpersingen en bedreigingen door de bende Los Chachos. Bijgevolg kan de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet u worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Colombia werd het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia" van september 2015 in rekening genomen. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Colombiaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites beoordeeld dient te worden.

Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd onder Uribe en Santos een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg gehad. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar.

Op 7 februari 2017 gingen de vredesonderhandelingen tussen de Colombiaanse overheid en de tweede grootste rebellengroepering, het ELN van start. Het intern gewapend conflict met het ELN bleef evenwel voortduren. Confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en andere rebellengroeperingen vinden nog steeds plaats in diverse regio's van Colombia. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van het FARC, maar ook door de georganiseerde misdaad.

Ook de activiteiten van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord uitgebreid zijn.

Zowel uit voornoemde UNHCR Eligibility Guidelines, als uit de COI Focus Republique de Colombia: Situation sécuritaire van juni 2018 blijkt echter duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Zo speelt het gewapend conflict tussen de rebelligroeperingen, de NIAG's en de Colombiaanse autoriteiten zich hoofdzakelijk af op het platteland. In andere regio's en in de (groot)steden wordt het geweld gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Te benadrukken valt dat het geweld in de steden slechts in geringe en indirecte mate gelieerd is aan het gewapend conflict. De moorden die in de steden worden gepleegd betreffen bovendien quasi uitsluitend burgers met een specifiek profiel, zoals bijvoorbeeld vakbondsleiders, mensenrechtenactivisten of journalisten. Het geweld in de steden houdt bijgevolg eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie, doch heeft geen uitstaans met art. 48/4, § 2, c Vw. . Voor de toepassing van dit wetsartikel is immers vereist dat er sprake is van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Het gemeenschappelijk crimineel geweld in de Colombiaanse grootsteden kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard is.

Het CGVS ontkent, noch betwist aldus niet dat er nog gewapende confrontaties en veiligheidsincidenten plaatsvinden in Colombia. Echter, omwille van de hierboven beschreven regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Colombia, dient er niet alleen rekening gehouden te worden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Colombia, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Envigado in het departement Antioquia te worden beoordeeld.

Zoals reeds werd vermeld speelt het gewapend conflict tussen de rebelligroepen en de regering zich hoofdzakelijk af op het platteland en wordt het geweld in de (groot)steden, zoals Envigado, vooral gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Colombia complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er burgers in de stad Envigado in het departement Antioquia actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekers voert in hun verzoekschrift van 24 oktober 2018 een schending aan van "artikel 1A (2) van de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève"; "artikels 48/3, 48/4, 48/6 van de wet van 15 december 1980"; "de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980"; "het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier over een voorzichtige wijze te behandelen)"; "beoordelingsfout".

Verzoekers wijzen erop dat niet wordt betwist dat zij een café hebben geopend en dus het profiel van kleine ondernemer hebben, noch dat zij het na een korte periode van activiteit hebben verkocht.

Verzoekers verwijzen naar objectieve informatie waaruit blijkt dat kleine ondernemers een hoog risico lopen om slachtoffer te worden van afpersing: *“De Guidelines van de UNHCR over Colombia bevestigen dat ondernemers, ook kleine ondernemers, het risico lopen op afpersing, dat deze praktijk toenam, en heel gewoonlijk is, zeker in stedelijke gebieden. Afpersing is gelinkt aan de dynamiek van het gewapend conflict en is vooral aanwezig in alle gebieden waar de gewapende groeperingen invloed hebben. In zijn Guidelines meent de UNHCR dat er wel een link bestaat tussen deze bedreigingen en de criteria van de Vluchtelingenconventie: de handelaars hebben een gegronde vrees op basis van hunnen al dan niet toegeschreven politieke overtuigingen of het behoren tot een sociale groep op basis van hun werk.”*

Verzoekers halen aan dat recentere informatie deze informatie van 2015 bevestigt: *“In stuk 3, van 23 juli 2018, wordt er verduidelijkt dat de criminaliteit in Medellin in de eerste helft van 2018 sterk toenam. Envigado maakt deel uit van het stedelijk gebied van Medellin en er bestaat een continuïteit tussen de twee steden, hoewel het administratief gezien twee verschillende gemeentes betreft. De veiligheidssituatie is dus identiek. Stuk 3 bevestigt ook dat afpersing een van de belangrijkste activiteiten is van de groepering gekend onder de naam “La Oficina”. In stuk 4, van 24 april 2017, wordt er vermeld dat de paramilitaire groepen zich hebben voortgezet in criminele bendes en dat zij in stedelijke gebieden zich schuldig maken aan criminele activiteiten, zoals afpersing (p. 5). In stuk 5 wordt er gemeld dat de gemeente Envigado een hoge intensiteit kent van narcoparamilitaire groeperingen in het algemeen (kader 1 en kader 2). In deze gemeente is de Clan del Golfo aanwezig (kader 8) en de Rastrojos (kader 9) alsook La Oficina (kader 12). De groep Clan del Golfo, staat ook gekend onder de naam Los Urabenos, of Autodefensas Gaitmistas de Colombia (stuk 3). Deze paramilitaire organisatie heeft een samenwerking vastgelegd met verschillende andere criminele bendes, onder dewelke La Oficina (stuk 6). Door deze akkoorden kan de Oficina het witwassen van geld, het verkoop van drugs en de afpersing voortzetten in stedelijke gebieden terwijl de paramilitaire onderdeel van deze organisatie de controle behoudt over het platteland waar de velden en laboratoria gelegen zijn en waar de drugs doorgesmokkeld wordt (stuk 6). La Oficina zelf treedt op als een federatie van verschillende kleinere criminele bendes die zich de controle over het stedelijk gebied verdelen (stuk 7) in staat ten dienste van grotere transnationale groeperingen. Haar activiteiten betreffen vooral het witwassen van geld, drugsverkoop en afpersing.”*

Verzoekers betogen dat uit deze informatie duidelijk blijkt dat er geen duidelijke grens bestaat tussen organisaties die zich besteden aan de guerrilla, de drugshandel en de afpersing maar dat al deze activiteiten die zich over heel het land spreiden, zowel in stedelijke als rurale gebieden eigenlijk in een zekere mate gecoördineerd zijn. Zij menen dat dit in Envigado het geval blijkt te zijn.

Verder stellen verzoekers te volharden in hun verklaringen volgens dewelke de bende geen andere acties ondernam tegen hen zolang de bar nog open was. Zij wijzen erop te hebben aangegeven dat de houding van de bende wel veranderde en dat zij agressiever werden. Verzoekers leggen nog uit dat hun vrienden en familie de financiële middelen niet hebben om geld te lenen aan verzoekers om hun schulden te kunnen betalen. Zij voegen eraan toe dat de opbrengst van de verkoop van hun zaak slechts 15 miljoen peso's opricht en dat het aldus weinig zin had dit aan de bende te betalen, gezien zij 70 miljoen peso's eisten.

Voorts geven verzoekers aan dat als *“de bende de familie van verzoekers niet heeft bedreigd is het omdat de familie van verzoekers niet in een wijk woont of werkt die onder de controle is van Los Chachos, zoals zij uitdrukkelijk stelden in hun persoonlijke onderhoud.”*

Verzoekers leggen uit dat hun vriend die de bar heeft uitgebaat niet werd bedreigd, nu de bende op zoek is naar ondernemers en niet hun bediende.

Zij benadrukken dat ze de bende duidelijk gerelateerd hebben aan de Oficina en hebben gesteld dat er heel veel bendes met deze koepelorganisatie gelinkt zijn en dat zij ook andere bendenamen hebben vermeld. Verzoekers betogen dat van hen niet kan worden verwacht *“dat zij de volledige namen van de personen die hen bedreigen kennen. Deze personen hebben ook een belang aan het feit dat hun persoonlijke gegevens niet te goed bekend zouden zijn door de mensen die hen afpersen.”* Verzoeker stelt voorts niet meer te weten hij het detail over het feit dat het wapen al dan niet geladen was aan verzoekster gezegd heeft en meent dat dit gegeven op zich niet doorslaggevend is, nu het doorgeven van een wapen en de boodschap die ermee gepaard gaat angstaanjagend is. Verder stellen verzoekers dat de eerste bedreiging niet de belangrijkste is in hun relaas, nu de bende gewoon zaken voorstelde als het verlenen van bescherming tegen betaling. Verzoekers leggen uit dat de echte bedreigingen pas begonnen wanneer de betalingen niet volgden.

Verzoekers wijzen er nog op dat zowel de algemene chronologie als de specifieke gebeurtenissen overeenkomen in hun beide verhalen. Waar verweerder het nog ongeloofwaardig achtte dat verzoekers pas in januari 2018 vertrokken uit Colombia, voeren verzoekers aan dat verweerder uit het oog verliest dat zij een termijn hadden gekregen tot februari 2018 om de bende te betalen.

Verder voeren verzoekers aan dat moet worden aangenomen dat iemand die meerdere miljoenen peso's schuldig is aan een criminele en gewapende groepering een reëel risico loopt in Colombia op basis van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Deze bendes maken zich vaak schuldig aan ontvoeringen en moorden.

Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijzen verzoekers naar stuk 3 en de documenten die door verwerende partij aan het dossier toegevoegd werden (COI Focus en UNHCR Guidelines), waaruit blijkt dat de invloed van de gewapende groeperingen heel groot is in grote delen van Colombia. Volgens verzoeker kan verweerder niet stellen *“dat het geweld in de steden louter van gemeenrechtelijk aard is aangezien er duidelijk een link bestaat tussen het conflict die zich op militair vlak voornamelijk afspeelt in de rurale gebieden, en het geweld in de steden, waar de paramilitaire organisaties beroep doen op de criminele bendes. Er blijkt ook heel duidelijk dat et in de stad Envigado een hoge aanwezigheid is van criminele bendes die met de machtigste Colombiaanse guerilla werkt en ook van de guerilla's zelf. Het geweld die door deze groep gepleegd ten opdracht van een gewapende groepering is net dus in overweging genomen worden om de subsidiaire bescherming toe te kennen.”*. Verzoekers wijzen er daarenboven op dat het geweld in de zone Medellin-Envigado sinds het begin van 2018 aanzienlijk toenam (zie stuk 3). Zij halen ook hun profiel van ondernemer aan, waardoor zij een hoger risico lopen om het slachtoffer te worden van criminele bendes.

Verzoekers verzoeken om de *“beslissingen van het CGVS te hervormen en aan verzoekers de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen; in ondergeschikte orde de beslissingen van het CGVS te hervormen en aan verzoekers het statuut van subsidiaire bescherming toe te kennen; in uiterst ondergeschikte orde, hun dossiers terug te verwijzen naar het CGVS teneinde hun dossiers verder te onderzoeken alvorens een beslissing te nemen.”*.

2.2. Stukken

Bij hun verzoekschrift voegen verzoekers volgende stukken:

“3.Colombia reports, Crime and security in Medellin, 23 juli 2018

4. Canada: Immigration and Refugee Board of Canada, Colombie : information sur les groupes ayant succédé aux paramilitaires et les gangs criminels (bandas criminales - RA.CRIM), leurs zones d'activité et leurs activités criminelles, y compris le (Clan del Golfo (aussi connu sous le nom de Los Urabenos ou Autodefensas Gaitanistas de Colombia); les mesures prises par l'État, y compris la réintégration des combattants et l'assistance destinée à ces derniers (mai 2016-mars 2017), 24 April 2017, COL105773.EF, available at: <http://www.refworld.org/docid/591613cf4.html>

5. INDEPAZ, XII, Informe sobre presencia de grupos narcoparamilitares 2016, januari 2017. in bijlage het documenten met de kaarten en tabellen waarnaar er in het document zelf wordt verwezen.

6. Insight crime, The last BACRIM standing, the Urabenos today, 02.05.2014

7. Insight Crime, Oficina de Envigado, actualisatie 2 maart 2018”.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekers om internationale bescherming toekomt

om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van hun verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3.3. Voorts stellen de bestreden beslissingen terecht dat [n]a grondige analyse van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat verzoekers géén elementen kenbaar hebben gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet kunnen blijken. Bijgevolg dienden er geen specifieke steunmaatregelen te worden verleend, nu er in het kader van hun vraag om internationale bescherming redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekers hun rechten gerespecteerd werden en dat zij in de gegeven omstandigheden kunnen voldoen aan hun verplichtingen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoekers verklaren Colombia te zijn ontvlucht omdat zij er werden afgeperst en bedreigd door een criminele bende, Los Chacos.

2.4.2. De Raad stelt vast dat de door verzoekers aangehaalde feiten – de afpersing en bedreigingen de criminele bende Los Chacos – geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, te weten ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep.

Om als vluchteling te worden erkend, dient de vreemdeling immers aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Verzoekers' voorgehouden problemen, met name dat zij werden bedreigd en afgeperst door een criminele bende, zijn van gemeenschappelijke aard en verzoekers maken dan ook niet aannemelijk vervolging te vrezen in de zin van de Conventie van Genève.

2.4.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoekers maken hun voorgehouden problemen met de bende Los Chacos, wat overigens de oorzaak van hun vlucht uit Colombia uitmaakt, niet aannemelijk.

2.5.2. Vooreerst is het niet geloofwaardig dat verzoekers, die voor het eerst in februari 2016 door Los Chacos werden aangesproken en sinds april 2016 met de dood werden bedreigd, nog tot februari 2017 in de bar – waar de bendeleden meermaals per week kwamen drinken en dreigen – bleven werken (notities van het persoonlijk onderhoud van 10 september 2018 van verzoeker E. (hierna: notities E., p. 9). Bovendien kan niet worden ingezien dat verzoekers behoudens de eerste twee maanden niets, zelfs geen deel van het losgeld, aan de bende betaalden indien zij zich werkelijk bedreigd achtten (notities E., p. 6), temeer nu zij verklaarden dat ze in het begin 5 tot 8 miljoen en later nog 2 à 4 miljoen peso's winst maakten (notities E., p. 8; notities van het persoonlijk onderhoud van 10 september 2018 van K. (hierna: notities K.), p. 5). Evenmin kan worden ingezien dat verzoekers geen pogingen deden om het geld via andere wegen te verzamelen en dat ze de opbrengst van de verkoop van hun bar in mei 2017 – 15 miljoen peso's – gewoon bijhielden en spaarden (notities E., p. 10; notities K., p. 3, p. 9-10), noch andere acties ondernamen om de betaling te verhinderen.

De vaststelling dat verzoekers helemaal niets van hun opbrengsten aan de bende betaalden, noch enige poging ondernamen om het losgeld op een andere manier te verzamelen, ondergraaft de geloofwaardigheid van de vermeende bedreigingen door Los Chacos en toont minstens aan dat verzoekers deze bedreigingen niet ernstig namen.

2.5.3. Waar verzoekers in hun verzoekschrift aanvoeren dat hun vrienden en familie de financiële middelen niet hebben om geld te lenen aan verzoekers om hun schulden te kunnen betalen, merkt de Raad op dat verzoeker E. tijdens zijn persoonlijk onderhoud nog liet optekenen dat ze geen geld wilden lenen omdat het de bedoeling was om inkomsten en geen schulden te genereren uit de zaak (*“En van ouders, vrienden?”*, *“Nee, we vonden het beter te vertrekken omdat het niet meer rendabel was. De bedoeling was om inkomsten en geen schulden te genereren uit de zaak.”*, notities E., p. 10). Dat verzoekers familie en vrienden de financiële middelen niet hebben komt dan ook voor als een loutere *post factum* verklaring die niet dienstig is. Verder betogen verzoekers dat de opbrengst van de verkoop van hun zaak slechts 15 miljoen peso's opbracht en dat het aldus weinig zin had dit aan de bende te betalen, gezien zij 70 miljoen peso's eisten. Nochtans is redelijk aan te nemen dat verzoekers, die beweerdelijk met de dood bedreigd werden, toch een deel van het losgeld zouden trachten te betalen, al is het maar om te tonen dat ze meewerkten of om de uitvoering van de bedreiging te vermijden. Uit de vaststelling dat verzoekers daarentegen sinds april 2016 tot hun vertrek in januari 2018 helemaal niets betaalden aan Los Chacos, die 5 miljoen peso's per maand wilden in ruil voor bescherming, terwijl ze inkomsten verwierven en hun bar verkochten, kan niet afgeleid worden dat verzoekers zich enigszins in het nauw gedreven achtten.

2.5.4. Dit kan teven blijken uit de handelwijze van de bendeleden zelf die – behalve het niet betalen voor hun consumpties en breken van glazen – het bij loutere bedreigingen hielden, zonder hierbij enige actie te ondernemen (notities K., p. 9). Evenmin is geloofwaardig dat verzoekers, wanneer zij in september 2017 onderschept werden op de terugweg van verzoekster K.'s werk, tot het volgend jaar in februari 2018 kregen om het bedrag te betalen (*“Wanneer ik haar oppikte gingen we met de moto richting ons huis en ze onderschepten ons. Ze zeiden ons dat we geen tijd meer kregen, dat ze haar zouden meenemen. Ze zeiden dat ze zouden beginnen met lichaamsdelen op te sturen zodat ik zou betalen. Op dat moment beslisten we dat we niet langer daar zouden blijven. We vroegen tijd tot het jaar nadien, tot februari 2018, om het geld te verzamelen.”*, notities E., p. 6; notities K., p. 8). Bovendien kan niet worden ingezien dat de bendeleden bij het verstrijken van deze deadline niemand contacteerden om het geld alsnog te innen, temeer gezien beide verzoekers hun ouders in Envigado wonen en verzoeker E.'s ouders zelfs een bar uitbaten (verklaring DVZ E., punt 13a; verklaring DVZ K., punt 13a; notities E., p. 4, p. 8). Verzoekers maken niet aannemelijk dat zij daadwerkelijk bedreigd en afgeperst werden door Los Chacos. Hun relaas mist realiteitsgehalte en komt verzonnen voor.

2.5.5. Waar verzoekers in hun verzoekschrift betogen dat als *“de bende de familie van verzoekers niet heeft bedreigd is het omdat de familie van verzoekers niet in een wijk woont of werkt die onder de controle is van Los Chacos, zoals zij uitdrukkelijk stelden in hun persoonlijke onderhoud.”*, betreft dit een blote bewering die geen afbreuk doet aan de vaststelling dat niet geloofwaardig is dat deze bende niemand contacteerde bij het verstrijken van de deadline.

2.5.6. Bovendien kan niet worden ingezien dat verzoekers hun vriend J.E. de bar lieten openhouden van februari tot mei 2017 indien ze hem werkelijk zouden hebben blootgesteld aan bedreigingen (notities E., p. 5; notities K., p. 5). Verzoekers' uitleg in het verzoekschrift, dat de bendeleden enkel ondernemers en niet werknemers viseren, is een louter blote bewering die niet kan verschonen dat verzoekers hun vriend, met wie ze op heden nog contact onderhouden (notities E., p. 12), blootstelden aan potentieel gevaar. Dit is bovendien ook strijdig met verzoekers hun verklaringen dat het geld werd gevraagd in ruil voor bescherming, wat zowel de gerant al de eigenaar kan treffen. Aangezien verzoekers verklaarden dat de bendeleden in deze periode naar de bar bleven komen om te tonen dat zij op hun geld wachtten (notities E., p. 7; notities K., p. 10) dan is dit is verder ook nog strijdig met verzoekers' handelen. Immers verzoekers, die sinds februari 2017 beiden elders werkten omwille van de bedreigingen, keerden in deze periode toch nog steeds naar de bar terug om de contacten met leveranciers te onderhouden en zaken te regelen (notities E., p. 11).

2.5.7. Verder is niet geloofwaardig dat verzoekers na de laatste bedreiging van september 2018, waarbij hen gezegd werd dat ze K. zouden doden en haar lichaamsdelen één voor één zouden opsturen, bleven verder werken tot december 2017 op de plaatsen waar de bendeleden beide verzoekers al meerdere keren kwamen bedreigen, laat staan dat verzoekers vervolgens pas in oktober vliegtickets kochten voor een vliegreis op 25 januari 2018 omdat deze in promotie waren in plaats van vlugger een veilige situatie

op te zoeken (notities E., p. 5-6; notities K., p. 8). Dat verzoekers dermate lang wachtten om Colombia te verlaten en hun vertrekdatum bovendien lieten afhangen van een promotie ondergraaft hun voorgehouden vrees voor vervolging op fundamentele wijze.

2.5.8. Ook de vaststelling dat beide verzoekers blijven steken in vage en oppervlakkige verklaringen aangaande deze bedreigingen ondergraaft verder de geloofwaardigheid van hun vluchtmotieven. Zo kan verzoeker E. niet precies aangeven hoeveel keer hij en verzoekster K. nog bedreigd werden nadat zij van werk veranderden (notities E., p. 8, p. 10, p. 11), weet verzoekster K. niet zeker op welke plaats verzoeker E. tijdens zijn werk bij Papa Johns werd bedreigd (notities K., p. 9) en weet verzoekster K. niet of het vuurwapen dat verzoeker E. bij wijze van bedreiging ontving al dan niet geladen was, terwijl verzoeker E. expliciet aangaf dat het ongeladen was (notities E., p. 9; notities K., p. 9). Nochtans kan redelijkerwijze worden verwacht dat beide verzoekers deze ingrijpende gebeurtenissen voortdurend met elkaar zouden bespreken. Bovendien kan niet worden ingezien dat verzoeker E. zich niet herinnert of verzoekster K. in de bar aanwezig was toen hij voor het eerst bedreigd werd door de bendeleden van Los Chacos (notities, p. 7). Gezien de impact die deze bedreiging moet hebben gehad is niet aannemelijk dat verzoeker er op dat moment niet zou hebben bij stilgestaan of zijn vriendin ook aanwezig was in de bar, noch dat beide verzoekers dit voorval in de maanden daarop niet zouden besproken hebben.

2.5.9. Waar verzoekers in het verzoekschrift aanvoeren dat de eerste bedreiging niet belangrijk is en de echte bedreigingen pas begonnen wanneer verzoekers niet meer betaalden, merkt de Raad op dat een bezoek van dergelijke bende aan verzoekers bar, ook al werden nog geen doodsbedreigingen geuit, hoe dan ook een ingrijpende gebeurtenis uitmaakt, zodat kan worden verwacht dat verzoeker E. zou weten of K. al dan niet aanwezig was. Dit doet bovendien geen afbreuk aan het gegeven dat verzoekers dergelijke gebeurtenis, indien waarachtig, in de periode daarop met elkaar zouden bespreken.

2.5.10. Tot slot wordt de geloofwaardigheid van beide verzoekers vluchtrelaas ondermijnd door hun beperkte en oppervlakkige kennis over Los Chacos en andere bendes actief in de regio. Hoewel leden van deze bende meerdere avonden per week in beide verzoekers bar doorbrachten, kende verzoekster K. slechts R. en hoorde ze ook de namen G. en C. (notities K., p. 6). Ook verzoeker E. kende de naam R. en gaf aan te denken dat hij de baas was (notities, p. 9). Verder verklaarde verzoeker E. de naam van de baas van Los Chacos niet te kennen, noch te weten hoe de bende georganiseerd is (notities E., p. 11), om vervolgens te stellen dat de naam G. hem te binnen schoot en hij veronderstelde dat G. de baas was (notities E., p. 11). Verzoekster K. wist evenmin wie de leiders van de bende waren (notities K., p. 6), noch of er leden van Los Chacos werden veroordeeld in het verleden en verklaarde vervolgens te denken van niet omdat Los Chacos macht hebben in de publieke sector (notities, p. 10). Dergelijke veronderstellingen en beperkte kennis kunnen echter niet overtuigen, nu redelijkerwijs kan worden verwacht dat verzoekers zich zouden geïnformeerd hebben over de bende die meermaals per week hun bar bezocht en gedurende een periode van anderhalf jaar bedreigde, zij het om zich te informeren over de ervaringen van anderen, minstens om te vernemen hoe ze zich het beste kunnen verweren. Het is duidelijk dat verzoekers niet bezorgd waren op deze punten.

2.5.11. Verzoekers betogen in hun verzoekschrift dat van hen niet kan worden verwacht *“dat zij de volledige namen van de personen die hen bedreigen kennen. Deze personen hebben ook een belang aan het feit dat hun persoonlijke gegevens niet te goed bekend zouden zijn door de mensen die hen afpersen.”*. Dergelijk argument doet echter geen afbreuk aan de vaststelling dat beide verzoekers amper iets weten over Los Chacos, zodat niet aannemelijk is dat zij werkelijk in aanraking zijn gekomen met deze bende, laat staan anderhalf jaar door hen zijn afgeperst en bedreigd.

2.5.12. Aldus kan niet verbazen dat verzoekers evenmin veel kunnen vertellen over de algemene aanwezigheid van bendes in Envigado. Zo verklaarde verzoeker E. wel dat er verschillende groepen zijn die samen La Oficina de Envigado vormen, maar dient vastgesteld dat noch verzoeker E., noch verzoekster K. de naam van een andere criminele bende dan Los Chacos kende (notities E., p. 8; notities K., p. 6). Verzoeker E. bleek verder evenmin te kunnen aanduiden welke wijken gevaarlijk en welke wijken veilig zijn (notities E., p. 8) en verklaarde louter dat er in de naburige wijk Itagua problemen zijn met criminele bendes, maar dat hij niet weet wie er actief is (notities E., p. 8). Aangezien bendes van La Oficina de Envigado overal actief zouden zijn in Envigado en er verantwoordelijk zijn voor afpersingen van winkels en bar, is het niet aannemelijk dat verzoekers, gezien zij samen een bar openden, niet beter op de hoogte waren van de veiligheidssituatie en de aanwezigheid van criminele bendes.

2.5.13. Aldus hecht de Raad geen geloof gehecht aan beide verzoekers verklaringen over de afpersingen en bedreigingen door de bende Los Chacos, laat staan dat zij omwille hiervan hun land dienden te ontvluchten.

2.5.14. De door verzoekers bij hun verzoekschrift neergelegde objectieve informatie waaruit blijkt dat kleine ondernemers een hoog risico lopen om slachtoffer te worden van afpersing kan voormelde appreciatie niet doen wijzigen. Het volstaat immers niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd. Evenmin kan hieruit afgeleid worden dat alle zelfstandigen of kleine ondernemers dermate bedreigd worden dat ze het land moeten verlaten. Aldus moeten verzoekers hun vrees voor vervolging *in concreto* aantonen en verzoekers blijven hiertoe, gelet op bovenstaande, in gebreke.

2.5.15. De door verzoekers bij het CGVS voorgelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Beide verzoekers identiteitsdocumenten bevestigen hun identiteit en nationaliteit, dewelke niet ter discussie staan. De kopie van het certificaat van de Kamer van Koophandel, de kopie van het document van de belastingen, de kopie van de telefoonfactuur, de kopie van de verkoopakte van de bar vermelden enkel verzoekster K. en kunnen aldus slechts bevestigen dat verzoekster K. een bar had in Envigado. Deze documenten kunnen de voorgehouden problemen in Envigado niet aantonen. De 9 foto's, waarop verzoeker E. en verzoekster K. te zien zijn in de bar, vormen evenmin een bewijs voor de door hen aangehaalde problemen met Los Chachos.

2.5.16. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.17. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Colombia geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Op basis van het rapport "*UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia*" van september 2015 - door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier -, stelt de Raad immers vast dat nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd wordt om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Colombiaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites beoordeeld dient te worden.

2.5.18. Uit de "*COI Focus: République de Colombia: Situation sécuritaire*" van 7 juni 2018 (hierna: COI Focus), toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia de laatste jaren opmerkelijk verbeterd is (COI Focus, p. 14). Een *de facto* wapenstilstand tussen de regering van president Santos en de FARC kwam tot stand sinds 2015 en op 24 november 2016 ondertekenden de regering en de FARC het vredesakkoord, dat vervolgens werd geratificeerd op 30 november 2016 (COI Focus, p. 7). Daarnaast werd ook een vredesproces met l'Ejército de liberación nacional (ELN), de tweede grootste rebellengroepering, aangekondigd op 30 maart 2016 en gingen de onderhandelingen van start op 7 februari 2017, evenwel zonder een staakt-het-vuren (COI Focus, p. 7). Confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en andere rebellengroeperingen vinden nog steeds plaats in diverse regio's van Colombia (COI Focus, p. 10). Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, maar ook door de georganiseerde misdaad (COI Focus, p. 11, p. 13, p. 19-20). Ook de activiteiten van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord uitgebreid zijn (COI Focus, p. 13-14).

Verder blijkt uit de COI Focus dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia, het land van nationaliteit van verzoekers, regionaal erg verschillend zijn (COI Focus, p. 19-22) en dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Om die redenen dient niet alleen rekening gehouden te worden met de actuele situatie in verzoekers land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar verzoekers afkomstig zijn, *in casu* de stad Envigado in het departement Antioquia.

Nog daargelaten verzoekers niet aantonen dat - in zoverre noodzakelijk - een verhuis naar de hoofdstad of een ander gebied in Colombia onmogelijk is, dient opgemerkt dat het gewapend conflict tussen de rebellengroepen en de regering zich hoofdzakelijk afspeelt op het platteland en dat het geweld in de steden, zoals Envigado, vooral gekenmerkt wordt door gemeenrechtelijke criminaliteit, wat wordt

bevestigd door de door verzoekers neergelegde artikelen en rapporten. Het “*Colombia reports, Crime and security in Medellin, 23 juli 2018*” bespreekt de criminaliteitscijfers in Medellin, de stad gelegen naast Envigado, en geeft aan dat het bende-gerelateerd geweld na jarenlange relatieve rust in 2018 opnieuw aan het stijgen is. Het rapport “*Canada: Immigration and Refugee Board of Canada, Colombie : information sur les groupes ayant succédé aux paramilitaires et les gangs criminels (bandas criminales - RA.CRIM), leurs zones d'activité et leurs activités criminelles, y compris le (Clan del Golfo (aussi connu sous le nom de Los Urabenos ou Autodefensas Gaitanistas de Colombia); les mesures prises par l'État, y compris la réintégration des combattants et l'assistance destinée à ces derniers (mai 2016-mars 2017), 24 April 2017*” geeft informatie over de opvolggroepen van paramilitairen en criminele bendes, waaronder de Clan del Golfo, hun activiteitengebieden en hun criminele activiteiten, alsook de maatregelen genomen door de staat. Het artikel “*Insight crime, The last BACRIM standing, the Urabeños today, 02.05.2014*” schrijft over de samenwerking tussen de Urabeños en de Oficina de Envigado. Het artikel “*Insight Crime, Oficina de Envigado, actualisatie 2 maart 2018*” schrijft dat de Oficina de Envigado actief is in groot-Medellin, waaronder ook Envigado, en er criminele activiteiten runt. Wat betreft het rapport “*INDEPAZ, XII, Informe sobre presencia de grupos narcoparamilitares 2016, januari 2017*”, merkt de Raad op dat dit niet vergezeld is van een (eensluidend verklaarde) vertaling. Het stuk wordt dan ook conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet in overweging genomen.

2.5.19. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

2.5.20. Hoewel dient aangenomen te worden dat crimineel en bende-gerelateerd geweld in sommige Colombiaanse steden, zoals Envigado, inderdaad aanwezig is, kan noch uit de informatie van de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier noch uit de door verzoekers bijgebrachte (kranten)artikelen en rapporten blijken dat het geweld in Envigado, Colombia thans dermate hoog, algemeen verspreid en willekeurig is dat verzoekers in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantonen.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissingen te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK